

Rijeka 24. veljače 1982.

BIBLIOTEKA KOZLIČIĆ

P-7/1

15.

Poštovani druže Kozličicu!

Čini mi se, da sam u zadnjem pismu zaboravio navesti ulicu u kojoj živi Nikola KOBAC, a to je Beli Kamik 5-Rijeka. Na večer istog dana primio sam od Vas zadnje pismo, u kome me molite da Vam ustupim pisma od osoba s kojima sam se dopisivao a odnose se na prilike u RM biv. Jugoslavije, pa Vam obecavam da ću ih skupiti i sve Vam poslati jer meni ne koriste a ima zanimljivih stvari oko nabavke MAN diesel motora u Švicarskoj za podmornice Smeli i Osvetnik, budući su francuski dvotaktni motori bili lošije kvalitete. Dakle ne može stati ono piskaranje jednog Mrvojnauka da je RM biv. Jug. kupovala nešto u Holandiji, nešto u Njemačkoj, drugo u Engleskoj itd. već stoji da se tražilo najjeftinije i najkvalitetnije. Neki s ogorčenjem govore o podm. Hrabri i Nebojša. Točno je da su bile zastarjelog tipa još iz I svj. rata, ali trebe se zapitati gdje bi Jug. bila kupila za onako male pare dvije podmornice a koje su i tako uglavnom trebale služiti samo u školske svrhe. Osim toga jednu takvu podm. tip L56 izvadili su iz mora u Baltiku pomorci iz SSSR-a i opravili ju. Dakle vidimo da su u većim mornaricama bili isti tipovi kao i naš Hrabri. Osim toga u floti Vel. Britanije bilo je 50-setak podmornica tipa "L" I kod nas se uvidjelo da bi trebalo obnoviti podmorničarstvo s najboljim tipovima podmornica, pa su se u Njemačkoj bile naručile /poznato je da su tamo građene najkvalitetnije podmornice/ ali izbijanjem rata su ih Nijemci rekvirirali za potrebe svoje flote. Što se tiče razarača "Dubrovnik" jest da je bio nešto širi po silueti, ali mu to ne bi smetalo da se uhvati u koštac s bilo kojom talijanskom lakom krstaricom, a niti jedan zapovjednik talijanskog razarača ne bi htio doći na domak topova "Dubrovnika", jer je imao topove od 140 mm s dugim cijevima. Nije dobro pisati po receptu "pet paračke literature".

Vaše pitanje br. 2 koje se odnosi na pobunu na Dalmaciji: Ne bih Vam mogao iscrpno odgovoriti. To mi mogao samo netko koji je tada bio ukrcan na toj krstarici. Ali, pokušaću to iznijeti po mome mišljenju i zaključcima iz sličnih pobuna koje su se dešavale i u drugim flotama, pa su ih PAMETNIJOM PERSONALNOM POLITIKOM otklonili. Mi smo balkanci pomalo nabusiti,

Sk

slabe kulture pa sve volimo rješavati GALAMOM I ŠAMAROM što su metode iz Srednjeg vijeka. Oprostite, ali za ovaj cu odgovor biti nešto opširniji, da bi stvar obrazložio i usporedio s modernim mornaricama kako se tamo osujecuj pobune dajući ljudima više komfora i razonode na brodu. Krstarica Dalmacija iz prošlog st. gradjena za krstarenja po oceanima/tzv. kompozit brod/bila je u ono vrijeme vrlo moderna, pa je bila i odredjena za pratnju carske jahte. Baš zbog toga što je bila predvidjena za vrlo duga tj. dugotrajna krstarenja imala je skucene prostori je da se dobije što više skladišnog prostora za ugljen za njenih bezbroj kotlova /neznam mislim 9 ili više?/. Kao najviše što je zagorčavalo život momčadi bilo je to ogromno skladište ugljena kojeg je trebalo "na ruke ukr-
cavati", jer siromašna RM biv. Jug. nije mogla odvojiti sredstva za mehanizaciju ukrcaja ugljena. Dragi i pošto-
vani por. korvete Kozličicu, ne vjerujem da ćete se moći dočarati ukrcaj 3000 t ugljena u krst. Dalmaciju dok to sami ne bi s krvavim žuljevima učinili. Ni ja nisam krcao više od 540 t na minonoscima, ali znam kako je to teški i krvavi posao, naročito kad se radi i noću ili po kiši i što da Vam dalje predočavam. Eto, posada na toj krstari-
ci je bila bez ikakve razonode, u skucenim prostorijama, uvijek na sidru ili plutači i rijetko na izlazu u grad. A budu^{će} je to bio veliki ratni brod na kome se je brodska služba striktno provodila po zastarjelim pravilima AU mornarice to je vladao strahoviti dril. Ovaj se je dril naročito pooštrio 1926. nakon završetka 1. kl. VPA kada su se mladi, slaboiskusni i vrlo ambiciozni por. kor. /to je bio čin kao danas pom. potpor. /ukrcali na "Dalmaciju" i to u većem broju ^{načinu koji se} jer drugdje nije bilo mjesta za njih/. Štab je RM biv. jug. htio da pooštrenim mjerama podigne disciplinu ne samo kod momčadi vec i kod mladih oficira pa je komanda krstarice dobila i stroga uputstva o tome. Na "Dalmaciju", ili popularnije "Teta Jela" ukrcavalo se samo po kazni, a na torpiljarke su odlazili oni s dobrim ocjenama, jer su torpiljarke uvijek bile vezane uz obalu i moglo se je izici vani po želji.

Mor m se malo vratiti u opisivanje unazad. Naime, od os-
nutke mornarice bila je ostala vrlo loša disciplina /zbog pobune mornara 1918., a i okt. revolucije/ tako da oficiri nisu nikad uspjeli ostvariti ono što su željeli, naročito u odjevanju posade i drugim sitnicama. Da samo spomenem dugmad na rukavima mornara i mladjih podoficira. Služeno

P-7/2

fe

je bilo određeno samo jedno zlatno dugme i zaobljene tj. zakopčane manšete. A što smo mi radili? Prvih 60 dinara koje bi netko smogao odmah je nosio krojačicama da mu se "ranžira" morn. bluza tako da se manšete skraćuje i sašiju u "špic" i stave tri zlatna dugmeta. U nogavice hlača su se umetali "klinovi", koji su obično bili druge nijanse nego pantalone, jer tko će nabaviti baš istu nijansu kao što je to šila RM u Tivtu/kasnije u Risnu/. U kapama su trebale biti čelične žice koje nitko nije nosio a što se najljepše može vidjeti iz starih fotografija u V. Pom. muzeju-Split. Da bi Vi znali koliko se energije i žuči utrošilo da se mornari i podof. oblace po propisima ali nikakvih rezultata. Bio je to neki biti bunt i inat posade s oficirima, a mornarica je to trpjela jer nikako da skrpeju dovoljno ljudstva za nove brodove, naime većina ljudi odlazi u civil nakon obaveznog roka/moram napomenuti da su klinovi u hlačama nestali onog momenta kad je mornarička krojačnica počela šivati vrlo široke nogavice, a to je bilo negdje 1928./29.?./.

Takve su se nogavice s umetnutim klinovima opet pojavile na Jadranu, kad su se vratili drugovi podoficiri sa školovanja u SSSR-u, i bilo nam je smiješno da se tamo taj običaj toliko dugo zadržao. Eto, zbog toga je i nabavljena krstarica koja nam ničemu drugo nije služila doli da se posada drži daleko od kopne na sidru, i uz veliki drill poboljša discipline u službi a naročito u odijevanju, jer na velikom brodu pregledaju čovjeka po trojica-četvorica prije nego napusti brod.

Za komandanta je bio postavljen kap.freg./ubrzo k.b.b./ Marijan Polić, koji je sve do 1925. bio odstranjen iz RM. Biv. Jug., jer je tobože kao zapovjednik jednog razarača prvi pobjegao s brodom ispod domašaja pobunjenih mornara 1918, a njegov su primjer slijedili i još neki zapovjednici razarača. Za l. oficira krstarice Dalmacije bio je postavljen Marko Grčić vrlo sirov čovjek, koji je običavao pitati: "Je li postrojena stočice", na što mu je jedanput odgovorio glavni disciplinski podoficir: "Da gosp. kap. korvete, samo još čoban fali" /mislio je na zapovjednika kojeg su čekali da dodje s motor-nim čamcem na brod da održi nedjeljnu smotru.

Sada cete se lakše udupsti u razmišljanje da je do pobune moralo doći samo od sebe, a k'tome ako to netko sa strane samo malo podgrije eto pobune, jer kontrola ne može biti uvijek i sveobuhvatna. Psiholozima je poznato zašto su ljudi zatvoreni u malim prostorijama i u kontaktu uvijek s istim licima/ i ako su neka od njih još i nesimpatična kao što to može biti između oficira i mornara/ onda nervoza naraste do svog vrelišta i prekupi"/ slučaj na podmornicama/.

Začelnik komandanta
RM bio J. J. J.

BIBLIOTHEKA KOLEKCIJE

P-7/3

Se

Kako se to pitanje rješavalo u drugim RM?

Ratni su brodovi V. Britanije često navracali k'nama/stavljali su zastor izmedju nas i Talijana/to smo imali prilike vidjeti i njihov način života. Može se navesti, da i kod njih nema baš mnogo prostora na svaku osobu, i da je disciplina vrlo vrlo troga, ali samo na brodu. Medjutim, na kopnu nitko nikoga ne pozdravlja, samo svog prvprtpostavljenog. Dakle njihovi mornari barem imaju "oduška" na kopnu. Drugo oni se bave mnogim sportovima što im apsorbira energiju. Treće previše su dobro placeni da ih stimulira da podnose i teže žrtve. Četvrto svaki brod ima prao- nice rublja i peru ^u strojevi. Peto ne krcaju ugljen jer je sav pogon na naftu. Šesto, dostojanstvo ličnosti se strogo poštuje, nema vike, galame a šamara božesaču- vaj itd. itd. Kod njih mora biti skucenije jer brodove moraju graditi/prilagoditi/ za operacije u Arkt./Antar/ hladnocama i u najžačijem pojasu Zemlje, dok male RM. prilagode samo za svoje podneblje.

Prvo čudo komfora. Mislim da je to bilo 1926. kad je prvi put kod nas uplovila Njemačka krstarica s razaračima, pa smo išli u obilazak. Prvi put da smo vidjeli da na razaračima svaki krevet ima zastor. Zatim po nekoliko kreveta /valjda skupina jedne smjene straže?/ može se ograditi zastorom od ostalih, i to odjeljenje ima svoju žarulju/tako ostala prostorija ostaje u tami ako se u ovom odjeljku trena nekoga buditi, ili ako piše i sl/. Kod izlaska vani na ramenu svakog mornara visi fotoaparat i nijedan ne zalazi u gostionice, već muzeji, crkve koncerti i sl. Na večer, u Splitu na tzv. pjaca de šinjori dvadesetak stolova za kojima se poredaju, jedan mornar jedna Njemica turiskinja i tako redom. Ovo je bila i propaganda da vidimo slogu Nijemaca, ali i oni su povukli iskustva zašto je bila i kod njih izbila pobuna mornara 1918. godine, pa su brodove premodernizirali. Eto, sada se možemo vratiti na našu "Teta Jelu", kako je ona bila uređena i adaptirana. Nikako isto onako kako je i građena i što je i na njoj 1918. dovelo do pobune, pa se moglo unaprijed znati, da će do pobune doći prije ili poslije, ali o tome nitko nije bio zadužen da "haje", pa je drill učinio svje i pobuna je izbila. Svakako da se organizatori morali biti članovi KPJ, ali koji su to bili meni nije poznato. Podpitanje kada je izbila pobuna, ni na ovo pitanje ne mogu sa sigurnošću reći, ali mislim da se može naći u literaturi. Meni se čini da je u pobuni bilo oko 12-estak podoficira i to za vrijeme dokovanja. Ne mogu sa sigurnošću nešto tvrditi kako se završilo, ali se to obično završavalo sudskim procesom i dužim ili kracim robijanjem u Zenici i drugdje.

zajedno

P-7/4

✓
Ple

Trece pitanje. Da je bilo 33 člana KPJ u RM biv. Jug. čuo sam /i to skoro/ od kap. Šime Bobica iz 11. kl BPŠ

4. pitanje o drugu Leskovaru. O vješanju V. Leskovara čuo sam još 1945. od kap. u m. druge Mil na Djurića, živi u Rijeci naselje "Torpeda" u Zametu, jer je Djurić bio zamjenik komandanta na minopolagacu kojim su se prevozili pohapšeni od Boke do Šibenika. Pišite Djuriću i sigurno će odgovoriti. On će Vas informirati i o travanjskim događajima u Šlцу 1941. jer je on predvodio mornare na Crikvenicu, a i k o miner porušio je kasarnu Selce i flotante te se zajedno s ostalim povlačio sve do u Bosnu. Inače je bio u zaroblj. ništvu sve do 1945. kada je došao za nastavnika u Torp. Min. školu u Rijeci.

5. pitanje. U biblioteci na brodu "Hvar" nije smjelo biti knjige s indexa zabranjenih. Tu se u prvom redu odnosi na sve knjige poduzeca "Nolit", zatim Krležina djela Hrv. Bg Mars djela od Gorkoga /meni je zaplijenjena knjiga Mati/, zatim knjige "BINOZA" iz Zagreba među kojima je "Dinamit", od tri milijuna trojica, u zemlji Ali Ulaha. Zatim na zapadu ništa novo i sve druge tzv. "tedencione" literature mada u njima i nema baš mnogo propagande, ali potihoo odvlaci čitaoca na razmišljanje o pravici. Kažem te se knjige nisu kupovale za biblioteku, ali ih je knjižničar mogao /ako je htio riskirati/ ubaciti ili dati nekom puvjerljivom na čitanje. Kontrola nije bila česta, ali dvaput godišnje obavezno se izvještajem. Pregled je vršio određeni oficir, koji su se svake godine mijenjali. Moram napomenuti, da se svakom podoficiru odbijalo po 6 d mjesečno za menzu i biblioteku i od tog su se novca kupovale knjige i instrumenti. Kinoparaturu smo imali koja je ostale Nijemcima još iz I svj. rata, u njihovoj podm. bazi u Bijeloj/Boke/. Dva gramofona smo dobili pri isplovljenju iz Francuske sa Smeli i Osvetnik.

Dakle još jednom, u biblioteci na brodu Hvar nije moglo biti nijedne zabranjene knjige, ali je postojala mogućnost da se neku/uz rizik/ ubaci. Bibliotekar je bio strojar Martinović iz Tuzle 9. kl MPŠ sa službom na podm. Smeli, i nas dva smo vršili dužnost knjižničara a ja blagajnika za godinu 1932. i to se svake godine mijenjalo.

6. pitanje. Nešto detaljnije o oficirima Mašera, Spasić kao ljudi, i to mi je vrlo teško odgovoriti budući nisam nika imao nikakvog dodira s tim ljudima. Spasić sam vidjevaao u Djenovicu dok je bio na min. kursu, i mogu reći da je bio vrlo tih, skroman i povučen čovjek, a od mnogih sam čuo da je pravi čovjek. Mašera je bio svega desetak dana u Djenovicu mislim prije nego je otišao na razarač, pa i s njim

P-7/5

✓
JK

nisam imao kontakta, jer onda nije moglo biti druženja s oficirima pa je zbog toga i propala ta država. Ali, za razliku od Spasica, Mašera je bio živiji i zrakoo je okolo da li ce g svi pozdraviti/uostalom to je pravo svakog ispravnog oficira ali su se neki u razgovoru žalili, da je bio i previše sitničav, pomalo nabusit. Ovo sam čuo od Šime Bobica kap. jer s njime je službovao na brodu Spasilac.

U aprilskom su ratu ta dvojica oficira ostali sami na razaraču "Zagreb", koji je 17.IV odletio u zrak od eksplozije municione komore. Tijelo oficira Spasica je pretvoreno, od eksplozije, u plin. Medjutim leš por. b. b. Mašere je poslije nekoliko dana isplivalo i prepoznat je po ručnom satu koji se sada čuva u Pom. muzeju Kotor. Iz ovog se vidi, da je Mašera bio na krmenoj palubi/ostao je čitav, ali usmrčen od snage eksplozije/, pa je teško nešto tvrditi, jer može i ovako, a i ovako. Medjutim može se sa sigurnošću tvrditi samo ovo, da je samo Spasic bio miner i specijalist za paklene strojeve to jest za podmetanje eksploziva, pa je on to i otišao obaviti i možemo reći da je zaista to obavio kako treba. Samo ne možemo govoriti da je to radio i Mašera, jer je ostao fizički čitav, ali ubijen od snage eksplozije. Kako su se ta dvojica dogovarali da urade to nitko od nas ne može sada tvrditi i kakve su im se misli rojule glavama. Postoji mogućnost vjerovanju, da su oni htjeli, iz daljine dignuti razarač u zrak, ali ih je prijevremena eksplozija u tome spriječila. Zašto bi došlo do prijevremene eksplozije to svatko tko je završio kurs o eksplozivnim materijama može odgovoriti da ima više načina, a to se često i događa. Nekako je teško povjerovati da su hotimično išli u samoubijstvo, a možda baš i jesu? Svakako onesposobili su razarač da padne neprijatelju u ruke i to je najvažnije u tom događaju.

Ad. 7 iz moje klase su izišli:

1. Kolšek, 2. Križanič, 3. Pivk stariji, 4. Rebić Ante, Šimere Mari
6. Kavalec, Džukela kasnije je promijenio u Jović Dušan, 8. Crnogorac, 9. Pavlović, 10. Gliha Anton, 11. Vujanović Ivan, 12. Pere Bedalov, 13. Ahman, 14. Žman, 15. Jurica, 16. Kos, 17. Platinic, 18. Copot, umro negdje 1943. 19. Rode, 20. Devlahović
21. Gjorgjević, 22. Merhar, Mekinc, 23. Kralj, 24. Babovac, 25. Hailo, 26. Kutarević, 27. Vatroslav Pensa, 28. Puharić, 29. Poljak Frane, 30. Žakula izbacen, 31. Čolović izbacen, 32. Popović /mali/ 33. Popović Milorad, 34. Rakvin, 35. Milivojević,
36. Kordić, 37. Kovačević, 38. Kavšek, 39. Petančić samoubijstvo u 1934. godine u Boki, 40. Petaković, 41. Radetić, 42. Jan, 43. Klauzer, 44. Pajo Simić, 45. Canjko,

P-7/6

12

46. Okrivari, 47. ŠTIRN *umro.*

48. MIŠČEVIĆ *ant. seljač*

49. KORDIĆ *2*

50. P. *inž. 2*

51. *inž. 2*

Od svih nas iz 3.kl. BPŠ kod kuće je presjedio rat, što ja znam samo Vatroslav Pensa iz Kaštel Štafilica, umro 1969. Poginuli u savezničkim konvojima radio telegrafisti:

a/ Petar Bedalov i

b/ Dušan Jovic

U partizanima osudjeni i pogubljeni:

a/ Slovenac Tomič kao intendant zato što je seljaku rekvi-
rirao steonu kravu, a mogao je u istom selu uzeti seljaku
vola. Ovo mi je pričao 1948. u Puli major Mežnaršič Drago.

b/ Rakvin na Visu 1944. neznam zašto, o tome sam samo
čuo.

Kos je umro negdje 1946. - o tome mi je pričao njegov kum
major Mežnaršič Drago.

Iz 3.kl. BPŠ u četnicima bili:

a/ Kovačević

Iz 3.kl. bili u tzv. NDH:

a/ Babovac,

b/ Devlahovic

c/ Rebic,

d/ Kavalec,

e/ Šimera Marin,

f/ možda još koji, kojeg se ne mogu sjetiti.

U partizanima i kasnije ostali u akt. službi RM Nove Jugosl.
iz 3.kl. BPŠ bili su:

a/ Canjko hidroavijatičar umirovljen kao puk. ili general,

b/ Pejo Simic radioteleg. kao pukov. u m.

c/ Milivojevic miner umir. kao kapet tehn. sl. i

d/ Marin Šimera umirovljen kao zast. morn. teh. sl.

Babovac i Poljšak poslije rata radili na zračnoj luci u
Zagrebu.

Devlahovic bio zaposlen u SUP-u Zagreb.

Križanič bio 1950. na voj. vježbi u Puli kao poručnik, a umro
u Mariboru.

Za sve ostale koje nisam naveo ništa neznam, jer neke nisam
sreo od 1925, a neke od 1930. Znam da su neki poginuli
tridesetih godine kao hidroavijatičari pri padu DOD aparata

Arhiv Bos. krajine B. Luka

ABK 209-115-142

BIBLIOTEKA KOZLIČIĆ

P-7/7

Se

iz 1.kl. BPS

1. Smrekar torped. izišao iz RM 1927.
2. Gustav Varl bio u RM biv. Jug. sve do 1941. sada živi u Rijeci ul. 1. Maja
3. Čumbelic radiotel. bio part. umirovljen kao major JNA živio u Dubrovniku, da li je živ?
4. Škurla radiotel. - o njemu neznam ništa,
5. Barin radiotel. - od Š. Bobica sam čuo da je bio partizan i umirovljen kao kapetan JNA - Da li je živ?
6. Jovanovic radiotel. plovio za rata u savez. konvojima živi u Rijeci ul. Maks. Gorki br. 4.

7. Fišćur zadnji put ga sreo 1928.

8. ~~Krce umro~~ 9. Čecic kap. freg. u m. Split
 Iz 2.kl. BPS, kojih se sjecam:

1. Milan Sušnik, umro,
2. Glavič torp. umro.
3. Kroneger kap. freg. u m. živi u Splitu ul.?
4. Peček torp. umro.
5. Leo Štibl umro.
6. Gomic ? iz Splita
7. Devivi bio u NDH iza rata u Poreču. Da li je živ?
8. Šakic art iz Splita. Da li je živ?
9. Krce radiotel. umro na plovidbi šezdesetih godina.
10. Mašic art. iz Knina. Da li je živ?
11. ne mogu se sjetiti imena, a iza rata 1950-51. bio komandant Brod. Podof. Škole u Puli kao kapfreg?
12. Ljubo Kraus art. prije rata radio u policiji Split. Gdje je sada?
13. Franjo Balon bio u part. umirovljen kao major JNA umro.
14. Kecelj iza rata bio zaposlen kao civil u vojnom zavodu u Lepetanama. Da li je živ?
15. *ŽARKOVIĆ hidroizolator ?*
16. *LIVOTJEVIĆ, umro 1973*
17. *LASIĆ ?*
18. *ŽURŠIĆ ? napustio RM 1928. ?*

Iz 4.kl. BPS, kojih se sjecam:

1. Zmazek kap. freg. u m. Split, inače art. podmor. Da li je živ
2. Oreškovic Milan bio part. umro.
3. Orhanovic s Brača napustio RM o njemu neznam ništa.
4. Milan Hadžipopovic bio pročetnički raspolažen na podm. umro u Novom Sadu gdje je iza rata radio u lučkoj kapet.
5. Pelicon Slovenac od 1941. neznam o njemu ništa.
6. Peloza izišao iz RM. biv. Jug. i prije rata bio na Sušaku nadstražar u policiji. Da li je živ?
7. Molk Franjo napustio RM?
8. Jernej Glavač art. podm. bio u NDH i zbog znanja više jezika radio u ambasadi i pogubljen 1945. tj. nakon oslobođenja Zagreba.

P-7/8

9. Veble napustio RM. jer je ošamario por.kor.Potočnika
10. Amic .Da li je živ i gdje ?
11. Angel napustio RM i plovio u Sav.konvojima čuo sam da
12. živi u Kanadi kao veletrgovac vocem?
13. *TURINA nešto tih, živio u Zagrebu*
14. *M. MARKOVIĆ, opatija Spinčićeva br.3*
15. *ŠILIPETAR zatim prisao u MPŠ*
15. *Ivan Fric bio u partizanima, a 1945. demobiliziran.*

Iz 5.kl. BPŠ kojih se sjećam

1. Drago Mežnaršič umro kao major u m.Pula Juž, Bulevar 29
2. Čizman torp.podm.od Mežnaršiča sam čuo da mu je supruga kuharica na Brionima?

Iz 9.kl. MPŠ

1. Paškvan, nepouzdan poginuo od Nijemaca Sušak 1943.

2. Girzik. Umro

Zevršnik

Kiler

Rupnik

Šustar

Potočnik

Bjažević

Planinc

3. Kovačić art.bio u NDH poruč.-da li je živ?

4. Kovač za rata četnik u Šibeniku. Ovo sam čuo od Š Bobica

5. Panic brodarac gdje živi ?

6.

Pitate za ustaše iz RM. Čuo sam, da je u uniformi ustaše bio por. CRNOBORI. To je sin str.majora Crnoborija nastavnika u Maš.Školi u Kumboru. Stari Crnobori je bio u part.i vidio sam ga 1945. u ofic.menzi u Rijeci.

Ad.8 O ovome nisam nigdje pisao osim nogometnog kluba iz 1927.god., a što sam Vam poslao kopiju.

Dopisivao sam se s kap.b.b.M.Pleiweissom, M.Štumbergerom i ppuk.str.struke Perhaucem, pa ću Vam njihova pisma poslati, jer meni više ne trebaju i kod mene bi se zagubila, a Vi ćete tamo naći nekih podataka koji Vam mogu koristiti.

Kako vidite mnogih se prezimena nesjećam, jer su već mnoge godine prohujale.

Buduć su mi u stanu vršili izmjenu parketa to sam sve stvari premještao iz sobe u sobu i pri tome sve je ispremješano, ali ću što prije prikupiti, složiti i poslati Vam.

Od navedenih podoficira jedino smo se pred Hadžipopovicem ustručavali pričati, jer je jednom u menzi, pripit izlazio: "da je on odredjen da nas nadzire". Jadnik se bio spetljao s nekom prostitutkom i nije imao izbora pa su ga lako zavrbovali za unitarizam tj. četništvo.

Želim Vam sve najbolje i srdačan pozdrav

Vaš

P.S. Evo, sjetio sam se da Vam dam korisnu adresu o događajima na "Dalmaciji od mornara, koji je na njoj služio i najbolje može reći o prilikama i o međuljudskim odnosima, a to je umirovljeni kap.b.b.Juraj Anić adresa: Pula, Brezovačka br.23

Arhiv Bos. krajine B. Luka

ABK 208-115-142

BIBLIOTEKA KRAJINE B. LUKA

Šu

P-7/9

MINISTAR KOSLIČIĆ
P-7/0÷9
45.
17

Tema:

"REVOLUCIONARNI POKRET U RM
BIVŠE JUGOSLAVIJE"

Pošiljalac: MARIN ŠIMERA
F. LA GUARDIA 10/3
51000 RIJEKA

Primalac: Mithad Kozličić, poručnik korvete
Vladimira Nazora 12/5
52000 Pula